

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965375728.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 317. - XXXIV.

1.

Guds Søn har gjort mig frie
Fra Sathans Tyrannie,
Fra Synde-Stand,
Fra Lovens Band,

* *
-- 74

Fra Dødens Skræk og Helved-Brand.
Min Goel lagde sig
Imellem Gud og mig,
Sig undergav
Min Synde-Straf,
Til Marter, Død og Grav.
Det var den Kierlighed til mig,
Som er saa ubegribelig;
Saa god
Imod
En ond fra Top til Rod:
Der ingen Ting var til Behag,
Undtagen den forbudne Smag,
Med Mund og Haand,
Ja Siæl og Aand
I Fiendens Lænke-Baand.

2.

Nu er jeg Gud i Vold,
Trods Slangen tusindfold!
Lad ham kun staae,
Og see mig gaae
Med Friheds Purpur-Klædning paa.
Hvad gjør det got i Bryst
At følge JEsu Røst,
Paa Sandheds Stie,
Alt Ont forbi,
Til Himlens Sorgen-frie!

*
- 75

Lad Verden, sig ey bilde ind
Endnu engang at faae mig blind.
Nej. Nej,
Den Vej
Til Pølen gaaer jeg ej.
Nej, jeg er købt for dyre til,
At prøve Syndens Lykke-Spil;
Jeg blæser ad

Den Lokke-Mad,
Og seer til Himlen glad.

3.

Mit Hierte i mig leer,
Naar jeg min Grav beseer.
Ej Blomster-Dal,
Ej Fyrste-Sal
Saa tryk en Seng mig vise skal.
Min Død er Færgemand
Til Livets faste Land,
Gud Zebaoth
Hans eget Slot.
Ja! der er evig got.
Er Vinden her skjønt tit imod,
At spæge lit det kaade Blod,
Al Cuur
Er suur
For menneskelig Natur;
Den gjør dog let, som Raae og Hind,
Det derudi forsøgte Sind,
Ja, Korsets Hegn
Er just det Tegn
Til Friheds rette Egn.